

202. Ifølge bestemmelserne i økonomi- og budgetministeriets cirkulære af 19. januar 1973, pkt. 3, skal enhver henvendelse fra organisationer eller institutioner om ændring af en personalegruppes løn- eller ansættelsesvilkår oversendes til økonomi- og budgetministeriet til godkendelse.

På rigsrevisionens spørgsmål har P&T oplyst, at de omhandlede aftaler ikke har været forelagt lønnings- og pensionsdepartementet. Det er tillige blevet oplyst, at omkarteringspostkontoret ikke har forelagt aftalerne før ibrugtagningen af den nye bygning i 1979.

203. Rigsrevisionen skal pege på, at der ikke har foreligget nogen bemyndigelse til at indgå de omhandlede kompensationsaftaler. De økonomiske konsekvenser heraf har været, at statskassen er blevet belastet med merudgifter i det omfang den frihed, der er indtjent i medfør af lokalaftalerne, har ført til ydelse af betaling for afløsere og overarbejde m. v.

»Slumpakkorder«.

204. Den mest almindelige anvendelse af slumpakkorder forekom i forbindelse med trafikopkoblinger, strejker, faglige møder og trafikforstyrrelser, hvor arbejdslederen/ledelsen, efter at den sædvanlige arbejdsmængde var behandlet, udliciterede overarbejde ved at udmåle en given arbejdsmængde til et antal overarbejdstimer.

Som eksempel på anvendelse af »slumpakkord« i særlige tilfælde kan nævnes, at ansatte ud over deres normale løn i tjenestetiden efter skøn er blevet tillagt et antal overarbejdstimer for – i situationer med fravær i afdelingen – at udføre hele det foreliggende arbejde inden for et fastsat tidsrum. Det antal timer, der er ydet overarbejdsbetaling for, kan overstige det antal timer, der faktisk har været benyttet til dette overarbejde.

En medarbejder, der indenfor en normal arbejdsdag på 8 timer har deltaget i en sådan akkord, kan alt i alt have oppebåret sin normalløn for de 8 timer samt overtidsbetaling for det antal timer, slumpakkorden har udgjort.

Postterminalen har erkendt, at der ikke umiddelbart var hjemmel til at yde vederlag med overarbejdsbetaling for sådanne udækkede tjenester. Poststyrelsen oplyste i den forbindelse følgende: »Det påpegede forhold har kun været anvendt centrale steder i brevflowet (f. eks. nedlægning i sæk af færdigsorteret post), hvor en øjeblikkelig disposition i en presset situation er faldet ud til fordel for postens rettidige ekspedition og i anden række afregning for den ekstra indsats – herunder afgivelse af pauser – som det tilbageværende personale har måttet gøre«.

Rigsrevisionen skal pege på, at vederlæggelsen i sådanne tilfælde har været uden hjemmel. En konsekvens heraf har været, at der til lønsystemerne er blevet indrapporteret et antal timer, hvori de ansatte reelt ikke har været tjenestegørende ved postterminalen.

205. Rigsrevisionen må konkludere, at også tilstedeværelsen af denne kutyme har været medvirkende til, at ressourceforbruget ved postterminalen i 1980 har ligget på det konstaterede høje niveau.

206. Da ovennævnte lokalaftaler, kutymer m. v. er blevet opsagt til ophør med udgangen af december 1980, har rigsrevisionen ikke fundet anledning til at foretage videre.

»Præstationsaftale«.

207. Af yderligere aftaler skal nævnes, at der med virkning fra den 11. august 1980 for medarbejdere i brevsorteringen, til dels som forsøgsordning, har været aftalt en præstationsaftale med en hertil knyttet bonusordning.

I hovedtræk går aftalen ud på, at der som præstationsnorm fastsættes 784 store breve pr. mand pr. time henholdsvis 1.140 små breve, dog 1.026 små breve i en forsøgsperiode fra 11. august 1980 til 13. oktober 1980.

Bonus i form af afspadsering indtjenes i de tilfælde, hvor normen er opfyldt inden for en given vagt, men hvor der foreligger yderligere brevpost til behandling. Medarbejdere, der er pålagt deltagelse i bonus, får efter opfyldelse af egen normpræstation tildelt frihed i forholdet